

won naš psched tym Jezušowym pschichodom psches jadnu s božnu šmiersch do nebja wesusch kschel, aby mi tak snanki nebyli tychsamych zaschnych snameńow, kenž pređe togo šudnego dňa ſe stanisch deje; gaby pak Boža wola byla, až mi dejali ten šudny žen dolabowasch, ga dejmij Boga pschošyſch, aby won naš kschel dostojnych huzynisch, stojasch psched togo Slověka-ſhnom, aby won s teju Kristušowej kſhwju naſchu wědobnoscž huzycil wot ſchykných humarlych ſtatkow, a naš jogo dla hupschawil, aby won naſche dusche s wjaſkoſcju a ſe ſkobodnoscju napolnił, aby mi dowereńe měſch mogli na tom šudnem dňu, a ſe nebojali, gaž te nebja s welikim ragotanim budu ſahyſch a te elementy dla hýze ſe roſefchkréſch, a ta ſemja a te wězhy, kenž nutſchikach ſu, ſe ſpalisch budu (2. Petr. 3, 10); ale aby mi wele wězhy ſe nachylasch a naſche głowy ſwigasch mogli, togodla, až ſe naſho humoženie pschibliza.

Ga nam dajſho togodla,
pſchoſyſch ſ wachowanim,
dokulž not a tſchaſota,
how pſchižo ſ chwatanim,
a nejo
daloko
až Bog bužo ſuziſch,
a ten ſwēt hōtužyſch. Amen!

(Huspiwaſcho ſebe ten kſarliž Nr. 34: Ten ſledny žen togo ſweta.)